

Ik ben als oudste kind geboren in het gezin van Klaas Marck en Maria van den Berg.

Het gezin telde later 5 zonen en 1 dochter. Mijn vader begon als knecht bij een tuinder aan de Wollefoffenweg aan de Rotte. Daarna startte hij in 1925 met 2 ha land een tuinderij in de Zuidplas aan de Westringdijk in Nieuwerkerk a/d IJssel.

Het woonhuis stond ernaast. Er was geen elektriciteit, waterleiding en geen telefoon.

Uit de regenton moest ik als kind 'water putten'. Als het lang droog was, haalde ik water bij de buurman uit de regenton in zijn tuin.

De was werd 'gestampt', geen wasmachine, en daarna op de bleek te drogen gelegd.

Aan eten was nooit gebrek. We verbouwden alles zelf (tarwe, aardappelen, groenten).

We hielden kippen en varkens, waarvan er 2 per jaar (clandestien) geslacht werden. Toen ik schoenen nodig had, werden er 5 kisten aardappels bij Doornhein, de schoenmaker gebracht en zo geruild voor schoenen. Melk haalden we bij buurman Leen v.d. Ban van zijn koeien.

Boodschappen werden aan de deur gebracht. Bakker van Weelde, melkboer Markus slager Teeuwen, kruidenier Bos en V.d. Linde kwam met kleding langs.

Mijn vader had 500 platglasramen, hij teelde op de koude grond tomaten, bonen, sla en komkommers. Om aan een zakcentje te komen, teelde ik postelein en radijs tussen de tomatenplanten. Ook verbouwden we tabak. Cor Struik uit Waddinxveen, maakte daar shag van, we kregen daar 80 gulden voor per kg. En ook de druiven van buurman oom Moos brachten 20 cent per pond op.

Op 10 mei zag ik als jongen van 12 jaar, hoe Rotterdam brandde door het bombardement. Ik kon de verbrande papieren uit de lucht pakken.

Met de inundatie werd het land tussen de 1ste en 2de Tochtweg onder water gezet.

We moesten daarvoor dijkjes maken. De grond kwam van de landerijen.

Er werd een buis gelegd vanuit de Ringvaart voor het watertransport. Zo hielden we er in de winter een mooie ijsbaan aan over. In het laatste oorlogsjaar waren er soldaten bij ons ingekwartierd. In de huiskamer sliepen ze op strozakken. De familie sliep op zolder. Het waren vriendelijke Poolse soldaten die verplicht met de Duitsers moesten vechten. Later hoorde ik dat ze allemaal in Rusland omgekomen waren. De paarden moesten de kanonnen van de Duitsers trekken en stonden bij Wiggert Jongeneel gestald. Bij Dijkman aan de 's-Gravenweg waren de hoge officieren ingekwartierd.

De oorlog in Nederland was voorbij, maar niet voor mij. In 1949 werd ik vanuit mijn woonplaats Nieuwerkerk uitgezonden naar Nederlands Indië als dienstplichtig militair.

Ik hoorde bij een van de laatste lichten die daar heen gingen.

Jan Marck

Jan in Indië

Mijn dienstplicht was van 1949 tot 1951 waarvan ik anderhalf jaar in de tropen doorbracht. We kregen van burgemeester Vogelaar een Erepenning voor Vrijheid en Recht.

Toen mijn broer Niek en ik ouder werden, bleven we tuinen aan de Westringdijk. De tuin van Jongeneel werd erbij gekocht. Mijn taak was het rijden naar de veiling, eerst naar Rotterdam, daarna naar Bleiswijk.

Ik trouwde in 1953 met Truus Molenaar. Ons huwelijk werd ingezegend door dominee Timmer die daarvoor expres zijn vakantie onderbrak op de warmste dag van het jaar! We gingen aan de Kerklaan 69 wonen. Later verhuisden we naar de Westringdijk.

Niek had daar ook een tuinderij die later zijn zoon Klaas overnam en broer Cor kocht een tuinderij aan de Herenweg in Moerkapelle. Broer Aad kocht een bedrijf aan de Albert Van 't Hartweg. Broer Dick ging in de elektrotechniek werken.

Tijdens de stormnacht in februari 1953 heb ik met onze vrachtauto zandzakken gereden naar de Snelle Sluis in Moordrecht die op springen stond.

Het water stroomde over de dijk onder mijn vrachtauto door. Het waren spannende uren.

In 1978 verhuisde ik met mijn gezin, (5 kinderen, waaronder 2 tweelingen) naar de Abraham Kroesweg en werkte tot mijn 67ste.

We kochten toen een huis in de Wagnerstraat in Waddinxveen. Mijn zoon Nico heeft het tomatenbedrijf overgenomen. Op 12 augustus a.s. hopen wij ons 60 jarig huwelijk te vieren met de kinderen (en aanhang), 21 kleinkinderen en 15 achterkleinkinderen. Nu genieten we na een werkzaam leven en gaan vaak verre reizen maken.

Jan op de dijk in de Snelle Sluis

Elly van Gelderen Kasbergen.